

Eduskunta
Liikenne- ja viestintävaliokunta
LiV@eduskunta.fi

LAUSUNTO

24.10.2016

Lausunto hallituksen esityksestä liikennekaareksi sekä eräksi siihen liittyviksi laeiksi (HE 161/2016)

Suomen Huolinta- ja Logistiikkaliitto ry (jäljempänä "SHLL") kiittää liikenne- ja viestintävaliokuntaa lausuntopyynnöstä.

SHLL on Suomessa toimivien huolinta- ja logistiikkayritysten elinkeino- ja työmarkkinapoliittisia asioita hoitava etujärjestö. Liittoon kuuluu reilut 70 jäsenyritystä, jotka yhdessä vastaavat valtaosasta Suomen ulkomaankaupan kappaletavaran vienti- ja tuontikuljetuksista kaikissa kuljetusmuodoissa. Liiton jäsenistöön kuuluvat myös kaikki keskeiset pikarahtiyritykset, jotka suorittavat/organisoivat pääasiassa pakettiautoilla ulkomaankuljetuksiin tai puhtaasti Suomen sisäisiin kuljetuksiin liittyviä pakettikuljetuksia.

Yleistä SHLL katsoo, että liikenneala, niin henkilö- kuin myös tavarakuljetusten osalta, on sektori, jossa digitalisaation avustuksella ja sen tuomilla mahdollisuuksilla voidaan merkittävästi parantaa ja tehostaa Suomen nykyisiä liikennepalvelumarkkinoita sekä myös mahdollistaa uusien liiketoimintamallien käyttöönottoa liikennesektorilla.

Edellä mainitusta syystä SHLL suhtautuu positiivisesti hallituksen esitykseen liikennekaareksi (HE 161/2016) ja pitää sitä hyvänä ja rohkeana esityksenä edistää uusien liikennepalvelujen syntymistä, purkaa tarpeettomia tai aikansa eläneitä normeja sekä keventää yritysten hallinnollista taakkaa liikennesektorilla.

SHLL:n näkemykset liikennekaaren pykäläteksteihin ja/tai niiden perusteluihin

SHLL haluaa kiinnittää liikenne- ja viestintävaliokunnan huomion seuraaviin kohtiin HE:ssä:

II Osa 1 Luku 1 - 11 §§:t

SHLL katsoo, että esitetyt muutokset henkilö-, taksi- ja tavaraliikenteen luvanvaaraisuuteen ovat sellaisenaan kannatettavia.

SHLL katsoo, että HE:ssä esitetyt muutokset lisäävät kilpailua kuljetusmarkkinoilla, tehostavat kuljetuksia siten, että henkilö- ja tavaraliikennettä voidaan tarvittaessa järkevällä tavalla yhdistellä. Muutokset mahdollistavat myös kuljetuksiin käytettävälle kalustolle järkevämmän ja monipuolisemman käytön.

Erikseen on syytä todeta, että SHLL kannattaa sitä, ettei tavaraliikennelupaa tai muuta lupaa edellytetä pakettiautoilla (2,0 – 3,5 t) tehtävissä tavarankuljetuksissa. Rekisteröityminen Liikenteen turvallisuusvirasto Trafín rekisteriin on nähdäksemme riittävä velvoite (14 §). HE:n muutosesitys on tällöin linjassa myös EU-lainsäädännön kanssa, jossa ei edellytetä lupaa tavaraliikenteessä pakettiautoilta.

SHLL:n näkemyksen mukaan luvanvaraisuuden poistuminen pakettiautoliikenteeltä madaltaa alalle tulon kynnyistä, houkuttelee alalle uusia toimijoita eri toimialoita sekä lisää kilpailua tavaraliikenteessä.

II Osa 1 Luku 12 § - Tavarankuljetuksen tilaajan selvitysvelvollisuus

Kyseisissä pykäläehdotuksissa säädetään tilaajan selvitysvelvollisuudesta tavarankuljetuksia tilattaessa. Uusi säännös vastaa tavaraliikennelain 2 §:n § 15 kohtaa ja 5 a §:ää ja on puhtaasti kotimaista, sillä se ei perustu EU-lainsäädäntöön. Kun vuonna 2011 velvoite kuljetuksen tilaajalle asetettiin, sen tarkoituksena oli puuttua laittomaan kabotaasiin ja harmaaseen talouteen Suomessa.

SHLL katsoo, että liikennekaaren II Osan 1 luvun 12 § tulee rajata koskemaan ainoastaan Suomen sisäisiä kuljetuksia, koska nykyisessä sanamuodossaan tilaajan selvitysvelvollisuus koskee myös suomalaisen tilaajan hankkimia kansainvälisiä tavarankuljetuksia.

Koska vastaavaa lainsäädäntöä ei ole muissa EU-maissa, niin veloitteen täyttämistä aiheuttaa suomalaiselle kv-kuljetuksen tilaajalle ylimääräistä ja turhaa hallinnollista taakkaa. Huolintayritykset organisoivat tilaajina runsaasti kansainvälisiä maantiekuljetuksia, joten kyseinen hallinnollisen selvitysvelvollisuus koskee merkittävässä määrin nimenomaan huolitsijoita. Hallinnollista taakkaa syntyy selvityksen tekemisestä, mutta erityisesti tehtyjen selvitysten seurannan ja arkistoinnin järjestämisestä, sillä tehty selvitys tulee pystyä todistamaan tarvittaessa myöhemmin tarkastuksen yhteydessä. Lisäksi on syytä todeta, että pykälässä selvitysvelvollisuudelle asetettu euro raja (yli 500 euroa olevat kuljetukset), viittaa jo siihen, että selvitysvelvollisuus on tarkoitettu alun perin koskemaan vain kotimaan kuljetuksia.

Koska samanlaista tavarankuljetuksen tilaajan selvitysvelvollisuutta ei ole käytössä muissa EU-maissa, kyseisellä kotimaisella lainsäädännöllä luodaan hallinnollinen rasite ja selkeä kilpailuhaitta suomalaisille kuljetuksia tilaaville yrityksille ja asetetaan nämä kansainvälisillä markkinoilla muita huonompaan asemaan. Mikäli tilaajan selvitysvelvollisuus perustuisi EU-lainsäädäntöön, ja koskisi siten yhtä lailla kaikkia EU-maiden kuljetusten tilaajia, niin tällöin tilaajan selvitysvelvollisuuden ulottaminen koskemaan kansainvälisiä maantiekuljetuksia olisi perusteltu. Mutta niin kauan, kuin velvoite koskee pelkästään suomalaisia kansainvälisten maantiekuljetusten tilaajia, velvoite ei ole perusteltu.

Edellä mainituista syistä SHLL esittää alla olevaa muutosta liikennekaaren II osan 1 luvun 12 §:n 2 momenttiin, jolla rajattaisiin tilaajaan selvitysvelvollisuus koskemaan Suomen sisäisiä kuljetuksia.

Nykyisessä muodossa (2 mom)

Tavarankuljetuksen tilaajan tai tämän edustajan on ennen kuljetuksesta sopimista selvitettävä, että:

Muutosesitys (2 mom.)

Tavarankuljetuksen tilaajan tai tämän edustajan on ennen Suomen sisäisestä kuljetuksesta sopimista selvitettävä, että:

**

Edellä mainitun lisäksi SHLL haluaa todeta liikenne- ja viestintävaliokunnalle seuraavaa:

Suomessa Laki tilaajan selvitysvelvollisuudesta ja vastuusta ulkopuolista työvoimaa käytettäessä (1233/2006(tilaajavastuulaki)) on tilaajien selvitysvelvollisuutta koskeva yleislaki, joka koskee kaikkea elinkeinotoimintaa mukaan lukien kuljetustoiminta.

SHLL katsoo, että kaikki tilaajan selvitysvelvollisuutta koskevat määräykset olisi tarkoituksenmukaisempaa keskittää tilaajavastuulakiin (1233/2006), koska liikennekaareissa tullaan pitkälti sääntelemään pitkälti muista asioista kuin tilaajaa koskevista asioista. Siirrolla selkeytettäisiin ja helpotettaisiin tilaajien selvitysvelvollisuuden ja sen laajuuden hahmottamista, koska tällöin selvitysvelvollisuuksista olisi säädetty vain ja ainoastaan yhdessä laissa. Nyt liikennekaareen ikään kuin piilotetaan yksi tilaajaa koskeva velvoite, mikä poikkeaa tilaajavastuulain pääsäännöstä.

II Osa 1 Luku 13 § - Välityspalvelun tarjoajan selvitys- ja ilmoitusvelvollisuus

SHLL katsoo, että kyseinen pykälä olisi selvyiden vuoksi rajattava koskemaan ainoastaan Suomen sisäisiä kuljetuksia, sillä nykyisessä sanamuodossa pykälä näyttää koskevan myös kansainvälisiä tavarankuljetuksia.

HE:n perusteluista ei käy ilmi miksi kansainvälisiä tavarankuljetuksia välittävä palveluntarjoaja (esim. huolintayhtiö), joka välittää kansainvälisen maantiekuljetuksen ulkomaisen kuljetuspalvelutarjoajan suorittamana, olisi veloitettava ilmoittamaan ulkomaiselle toimijalle suorittamansa korvaukset Liikenteen turvallisuusvirastolle. Palvelun tarjoajalle asetetut veloitteet kv-kuljetusten osalta rinnastuvat vaikutuksiltaan 12 §:ssä esitettyihin perusteluihin.

Edellä mainituista syistä SHLL esittää alla olevaa muutosta liikennekaaren II osan 1 luvun 13 §:ään, jolla rajataan selvitys- ja ilmoitusvelvollisuus koskemaan vain Suomen sisäisiä kuljetuksia.

Nykyisessä muodossa (13 §:

Välityspalvelun tarjoajan on varmistettava, että kuljetuksesta vastaavalla kuljetustoiminnan harjoittajalla on tarvittava taxi-, henkilö- tai tavaraliikennelupa.

Välityspalvelun tarjoajan tai sen Suomessa olevan edustajan on ilmoitettava Liikenteen turvallisuusvirastolle vuosittain tammikuun loppuun mennessä kokonaissummat korvauksista, jotka kuljetuspalvelun tarjoajat ovat saaneet sen välittämistä

kuljetuksista, ellei kyseinen tieto ole viranomaisen saatavilla Verohallinnolle tehdyn vastaavan ilmoituksen perusteella.

Muutosesitys (13 §)

Välityspalvelun tarjoajan on varmistettava, että Suomen sisäisestä kuljetuksesta vastaavalla kuljetustoiminnan harjoittajalla on tarvittava taksi-, henkilö- tai tavaraliikennelupa.

Välityspalvelun tarjoajan tai sen Suomessa olevan edustajan on ilmoitettava Liikenteen turvallisuusvirastolle vuosittain tammikuun loppuun mennessä kokonaisuussummat korvauksista, jotka kuljetuspalvelun tarjoajat ovat saaneet sen välittämistä Suomen sisäisistä kuljetuksista, ellei kyseinen tieto ole viranomaisen saatavilla Verohallinnolle tehdyn vastaavan ilmoituksen perusteella.

Lopuksi

Mikäli liikenne- ja viestintävaliokunta tarvitsee yksityiskohtaisempaa selvitystä edellä esitettyihin muutosesityksiin, SHLL on valmis toimittamaan lisätietoja.

Helsingissä 24.10.2016

Kunnioittaen

SUOMEN HUOLINTA- JA LOGISTIIKKALIITTO RY

Petri Laitinen
Toimitusjohtaja